

Изведнажъ нѣщо имъ привлечи вниманието. Казацитѣ отседнаха конетѣ.

— Какво е тамъ! Попита капитанътъ.

— Едно момиче, ваше благородие, отговаря единътъ казакъ.

Капитанинътъ се доближилъ и забѣлѣзалъ единъ убитъ турски солдатинъ, а върху него лежело момиче, което си било облѣгнало лицето върху лицето на баща си, а съ ржцѣ го било прѣгърнало прѣзъ шията.

— Бѣдната, какъ трепери! казалъ капитанътъ.

По-младиятъ офицеръ се навелъ надъ момичето, помилвалъ го съ ржка по косичкитѣ и го завилъ съ своята качулка за да го стопли.

— Трѣбва да вземемъ момичето съ себе си, казалъ капитанътъ. Той билъ съмеенъ човѣкъ. Тамъ далечъ у дома му въ Русия го чакатъ съ нетърпение милитѣ му двѣ дѣчица. Капитанътъ се размислилъ за дома си и сълзи се явили на очитѣ му...

